บทที่ 5
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้เรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการศึกษาและสรุปอภิปรายผลดังนี้ คือ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนการสอนแบบปกติระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติ
5. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

4. ทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติ

5. ความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน เวลา 8 คาบ

2. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อโดยใช้การเรียนแบบปกติ จำนวน 8 แผน เวลา 8 คาบ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกีฬาเซปัคตะกร้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.30 – 0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง0.23 - 0.85 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.841 มีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 1.00

4. แบบประเมินทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อ โดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อของ ชูชาติ ดงมีชนม์ ซึ่งผู้วิจัยนำมาปรับเกณฑ์การให้คะแนนให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

5. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวิชากีฬาเซปัคตะกร้อ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.876 มีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 1.00

การเก็บรวมรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (pretest) กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกีฬาเซปัคตะกร้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น บันทึกผลคะแนนการสอบเก็บไว้เป็นคะแนนสอบก่อนเรียน

2. ดำเนินการสอนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 กลุ่ม โดยกำหนดให้กลุ่มทดลองใช้วิธีสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ กลุ่มควบคุม จัดการเรียนการสอนแบบปกติ ทั้งสองกลุ่มใช้เนื้อหาเดียวกันจำนวน 8 แผน รวม 8 คาบเรียน ระยะเวลาคาบละ 50 นาที

3. หลังสิ้นสุดการสอนจนครบ 8 แผน ทั้งสองกลุ่มทดลองผู้วิจัยได้ทำการสอบหลังเรียน (posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์กีฬาเซปัคตะกร้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน บันทึกผลคะแนนการสอบเก็บไว้เป็นคะแนนสอบหลังเรียน

4. ทดสอบทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อหลังสิ้นสุดการสอนจนครบ 8 แผนกับนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม บันทึกผลคะแนนการทดสอบไว้

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทำ และบันทึกคะแนนข้อคำถามแต่ละข้อไว้

6. นำผลคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกีฬาเซปัคตะกร้อ คะแนนการประเมินทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อและคะแนนสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณจากสูตรต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองใช้สถิติทดสอบทีแบบกลุ่มไม่อิสร(t-test dependent sample)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อโดยการจัดการเรียนการสอนแบบปกติก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ใช้สถิติทดสอบทีแบบกลุ่มไม่อิ(t-test dependent sample)

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อระหว่างใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติ ใช้สถิติทดสอบทีแบบกลุ่มอิสระ (t-test independent sample)

4. การเปรียบเทียบทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อ โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติ ใช้สถิติทดสอบทีแบบกลุ่มอิสระ (t-test independent sample)

5. การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนโดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติ ใช้สถิติทดสอบทีแบบกลุ่มอิสระ (t-test independent sample)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้เรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2โดยการจัดการเรียนการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้เรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อภิปรายผลตามสมมติฐานดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและมีความเชื่อมั่นมากขึ้น ผู้เรียนสบายใจในบรรยากาศของกลุ่มที่เอื้อเฟื้อต่อกันครูมีส่วนช่วยเหลือให้คำแนะนำในการเรียนดันแคน,และคนอื่นๆ (Duncan, et al, 1991) และตรงกับทฤษฎีของอาเรส,และคนอื่นๆ (Ares, et al., 1992, pp. 25, 26) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลดีต่อผู้เรียนเนื่องจากเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ สมาชิกทุกคนรู้สึกตื่นเต้นและภูมิใจสอดคล้องกับ เนตรนภา เกียรติสมกิจ (2552) ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้วิชาเคมี เรื่องพันธะเคมี และความสามารถทางทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และเรียนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี เรื่อง พันธะเคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กับการเรียนด้วยวิธีปกติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับศิริพร ทุเครือ (2544 หน้า45) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้แผนผังมโนทัศน์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้แผนผังมโนทัศน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สอดคล้องกับจำเริญ คำนึงถึง (2549) ทำการวิจัย

เรื่องผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจหน่วย การเรียนรู้เรื่องกระบี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และสอดคล้องกับนุชนารถ สุดใจ (2550) ทำการวิจัยเรื่องการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แนวบูรณาการ หน่วยการเรียนรู้ สิ่งเสพติด ให้โทษโดยการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงามและมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อสารกลางของการเรียนรู้ ซึ่งตรงกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, หน้า 162-168) ที่กล่าวถึงวิธีการสอนพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดอิสระและสร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้ถึงวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง นอกจากนี้ จรวย แก่นวงษ์คำ (2529, หน้า 9 - 52) ยังกล่าวถึง การสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการที่ครูพยายามสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งการเรียนรู้ทางพลศึกษาที่เกิดจากการเรียนรู้ทักษะเฉพาะอย่าง(primary learning) การเรียนรู้ที่นำเอาทักษะที่ได้จากการฝึกฝนไปใช้ประโยชน์ (secondary learning)และการเรียนรู้ที่ได้จากการพัฒนาปรับปรุงทัศนคติและอุปนิสัยต่างๆให้ดีขึ้น(concomitant learning) จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อโดยใช้การเรียนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเพราะผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีการพัฒนาทุกด้าน และสามารถสร้างองค์ความรู้จากกระบวนการเรียนการสอน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการเรียนแบบร่วมมือเป็นกิจกรรมการเรียนที่เน้นให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยซึ่งสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันคนเก่งช่วยเหลือคนอ่อนเรียนรู้และทำงานร่วมกันให้สำเร็จได้ ซึ่งความสำเร็จต้องอาศัยทักษะทางสังคม การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหา การเคารพยอมรับผู้อื่นและไว้ใจกัน (ทิศนา แขมมณี 2545, หน้า 99-100) ซึ่งตรงกับทฤษฎีของสลาวิน (Slavin)จอห์นสัน (Johnson)และจอห์นสัน (Johnson)ที่กล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน กำหนดบทบาท คละความสามารถ รับผิดชอบงานของตนและช่วยเหลือคนอ่อน

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน และตรงกับโรเจอร์,และจอห์นสัน(Roger,& Johnson, 1994)กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือทุกคนต้องมีความสำคัญและความสำเร็จของกลุ่ม ขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม แต่ละคนต้องรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองและช่วยเหลือคนอื่นๆเพื่อความสำเร็จร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร ทุเครือ (2544 หน้า45) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้แผนผังมโนทัศน์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้แผนผังมโนทัศน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่าการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และความคงทนในการเรียนรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้แผนผังมโนทัศน์สูงกว่าการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และสอดคล้องกับจำเริญ คำนึงถึง (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ หน่วยการเรียนรู้เรื่องกระบี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับเวท (Waite, 2000, para 1) ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงขึ้น และช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานร่วมกันสูงขึ้น เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมีการพูดคุยกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเพื่อน และเห็นคุณค่าของตนเองเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ จึงเป็นรูปแบบการสอนที่ตอบสนองต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสม ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนปกติ และสอดคล้องกับแมทดริท, คานาส,และเมดีนา (Madrid, Canas & Medina, 2007, p. 155-160) ศึกษาวิจัยเรื่องผลการแข่งขันสะกดคำภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มแข่งขัน กลุ่มร่วมมือและกลุ่มที่เรียนแบบปกติ สำหรับนักเรียนสเปนเชื้อสายฮิสพานิค ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มร่วมมือมีผลคะแนนในการแข่งขันสูงกว่ากลุ่มแข่งขันและกลุ่มที่เรียนแบบปกติ จึงสรุปได้ว่าทักษะปฏิสัมพันธ์กันการช่วยเหลือกันในกระบวนการกลุ่มทำให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มโดยรูปแบบ การเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติ

4. ทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้ การเรียนแบบร่วมมือยังเพิ่มทัศนคติต่อในการปฏิสัมพันธ์เป็นผลดีด้านการสร้างเสริมพฤติกรรม คุณค่าและทักษะการทำงานและการเรียนรู้โซโลมอน,วัตสัน,และแบททิสทิช (Solomon, Watson, & Battistich, 2006 pp.566-603) สอดคล้องกับงานวิจัยของจำเริญ คำนึงถึง (2549) ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ หน่วยการเรียนรู้เรื่องกระบี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าทักษะการร่ากระบี่สูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของปราโมทย์ เจตนเสน (2549, หน้า 68) ศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเรขาคณิตวิเคราะห์ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบบรรยาย สอดคล้องกับงานวิจัยของเนตรนภา เกียรติสมกิจ (2552)เรื่องการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้วิชาเคมี เรื่องพันธะเคมี และความสามารถทางทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และเรียนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กับการเรียนด้วยวิธีปกติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพริทคาท, สแตรทฟอร์ด,และ บิโซ (Prichard, Stratford, & Bizo, 2006, pp.256-265) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการร่วมมือกันในกลุ่มของผู้เรียนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผน การบริหารจัดการด้านเวลา ความพยายามและกลยุทธ์ในการเรียนและงานกลุ่ม พบว่ากลุ่มของผู้เรียนที่มีการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลการเรียนและผลการปฏิบัติงานกลุ่มดีกว่ากลุ่มที่ไม่มีความร่วมมือ จึงสรุปได้ว่ากระบวนการกลุ่มทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการฝึกทักษะ การสร้างเสริมพฤติกรรมและเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกันซึ่งเป็นผลให้นักเรียนมีพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำงานและทักษะกีฬา

5. ความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่องกีฬาเซปัคตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้ รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนเกิดความพยายามเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีการเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกัน มีน้ำใจต่อกัน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจในความสำเร็จร่วมกัน เกิดความพึงพอใจในผลงานของกระบวนการกลุ่ม จอห์นสัน, จอห์นสัน, และ โฮลูเบ็ค(Johnson, Johnson, & Holubec, 1994, pp.13-14)และตรงกับคำกล่าวของอาเรส,และคนอื่นๆ (Ares, et al., 1992, pp. 25-26) ที่กล่าวว่า รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมีผลดีต่อผู้เรียนเนื่องจากเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ สมาชิกทุกคนรู้สึกดื่มด่ำและภูมิใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของฮานซ์,และเบเยอร์ (Hanze, & Berger, 2007, pp.29-41) ศึกษาวิจัยเรื่องผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติวิชาฟิสิกส์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือและแบบปกติไม่แตกต่างกันแต่ทักษะ ในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05และนักเรียนเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมีความพึงพอใจมากกว่าการเรียนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้เรื่องกีฬาเซปักตะกร้อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือในการสอนเนื้อหาวิชา และทักษะฝึกกีฬาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอเพราะนอกจากจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นแล้ว นักเรียนยังมีการพัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญาและทักษะการทำงานร่วมกัน

1.2 ในการเรียนเป็นกลุ่มควรเน้นให้นักเรียนรู้จักทักษะทางสังคม โดยฝึกให้นักเรียนรู้จักเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีความกระตือรือร้นในการเรียน การฝึกทักษะกีฬา และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เพราะจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งในด้านเนื้อหาวิชาและทักษะในการอยู่ร่วมกันในสังคม

1.3 ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มครูควรดูแลให้คำแนะนำการทำงานกลุ่มของนักเรียนเป็นระยะ ๆ เช่นการแนะนำให้รู้จักควบคุมเวลา แนะนำวิธีที่กระตุ้นให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาด้วยการเรียนแบบร่วมมือในเนื้อหาชั้นอื่น ๆที่แตกต่างจากที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยแล้ว

2.2 ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาด้วยการเรียนแบบร่วมมือตลอดภาคเรียนเพื่อให้มองเห็นการพัฒนาของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ โดยปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน

2.3 ควรมีการศึกษาจำนวนสมาชิกในกลุ่ม จำนวนเท่าใดของการจัดกิจกรรมโดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่จะทำให้เกิดผลดีที่สุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 ควรมีการศึกษาทักษะตะกร้อทักษะอื่น ๆโดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือว่าทักษะด้านอื่นจะมีผลเป็นอย่างไร